

Vacances d'estiu (II) adolescència

És apropiat recuperar engrunes de la memòria històrica dels estius d'un Lloret de les acaballes dels prodigiosos anys seixanta i dels turbulents anys setanta. Cal realçar que, en un poble adormit i assenyat, qualsevol adolescent irrespectuós amb les normes preestablertes era catalogat com un exemple de la rebel·lia juvenil que s'escampava pel món. Portar cabells llargs, grenyes brutes, samarretes amb distintius cridaners o texans esquinçats feia sortir de polleguera i provocava escridassades familiars que, en tot cas, entraven per una orella i sortien per l'altra. Pels joves d'un petit indret de la Costa Brava, sotmès a una transformació brutal fomentada pel turisme de masses, els estius portaven vents de llibertat. La quantitat de visitants contribuïa a la gestació de la ruptura d'hàbits i costums tradicionals. Pels pares, dedicats en cos i ànima a amassar diners, l'actitud subversiva del jovent era incomprendible. I criticaven l'actitud dissipada de les turistes, avisaven de malalties malignes adquirides en les relacions sexuals amb les descarades estrangeres i advertien dels perills de les drogues. Malgrat les advertències i amenaces de càstigs si es tornava a casa a hores intempestives o begut, els nois tenien més camp per córrer. Les noies ho tenien pitjor. S'enfrontaven a pressions parentals angoixoses si les minifaldilles ensenyaven massa cuixa o les camisetes escotades mostraven massa pitrera. A més, les discoteques eren un parany del dimoni per ensarronar jovenetes ingènues. Però aquesta visió estreta no impedia que, a les fosques d'aquells antres de perdició, es bescanviessin petons i es palpessin els pits per dessota la brusa. Bé, a la majoria de famílies hi havia un consens unànim: els joves no s'havien d'embolicar en política. No era el mateix discurs a casa dels vencedors que a la dels vençuts a la guerra civil, però tots insistien que calia estudiar i treballar, sense ficar-se en merders polítics. Ara bé, també entre els joves universitaris involucrats en la lluita contra la dictadura franquista, la tribulació juvenil d'aquells estius mostrava un intens aire carnal. En els nois, la majoria de converses giraven entorn al sexe. El debat sobre el risc de la masturbació se saldava amb el convenciment que si un òrgan no s'usava, s'atrofiava. Satisfereix les ànsies sexuals s'havia convertit en una obsessió i, com els gossos ensinistrats per trobar tòfones, es flairava a tort i a dret per embriagar-se amb les olors a cremes solars que desprenien les joves i no tan joves turistes imaginades com un objecte del desig. De fet, l'educació castrant rebuda atia la fal·lera de cercar a la turista per aprendre lliçons senzilles i tendres de sexe. Quins estius tan engrescadors!

Font del document:

<https://www.diaridegirona.cat/opinio/2025/08/12/vacances-d-estiu-ii-adolescencia-120544083.html>